

der foretages høringer af eksterne parter. Derfor kan man ikke sådan bare lige knipse og sige, at nu har vi så ændret ved dette her.

Men når det er sagt, skal jeg også sige, at man juridisk set naturligvis godt kan ændre i en plan, hvis blot man følger de procedurer, der er fastlagt for det.

Erling Oxdam (V):

Tak til ministeren for svaret. Der var ikke tid til, kan jeg forstå, at svare på, om der er noget til hinder for, at Københavns Kommune selv køber Kommunehospitalet ud af HS.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Man kan jo forestille sig alt muligt her i verden, men jeg betragter det nu som et meget teoretisk spørgsmål. Jeg er ikke i stand til at se rækkevidden af det under spørgetiden her i dag, men jeg vil da se frem til at få et skriftligt spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 537

8) Til sundhedsministeren af:

Erling Oxdam (V):

»Hvilke juridiske forhold vil kunne forhindre, at sygehusplanen, som HS-bestyrelsen vedtog i december 1995, på dette sene tidspunkt skulle kunne omgøres?«

Erling Oxdam (V):

Selv om de politiske forhold på Københavns Rådhus blev afgørende ændret ved kommunalvalget, må man vel sige, at en aftale er en aftale, og selve Sygehusplan H:S 2000 er som tidligere nævnt jo en aftale, som ministeren bekræftede.

Jeg vil derfor gerne have ministerens tilkendegivelse af, at det vil være kontraktbrud, hvis Sygehusplan H:S 2000 ændres således, at Kommunehospitalet ikke skal nedlægges og sælges.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg besvarede faktisk spørgsmålet for et lille øjeblik siden under det forrige spørgsmål, men jeg kan godt knytte lidt yderligere bemærkninger til det.

Først og fremmest kan man slå fast, at bestyrelsen for HS ifølge loven har ansvaret for at udarbejde og vedtage en plan for virksomheden, og loven indeholder i den forbindelse også bestemmelser om høring af en række eksterne

parter, inden bestyrelsen træffer beslutning. Det var det, jeg gjorde opmærksom på før. Særligt fremhæves behovet for et tæt samarbejde mellem de to kommuner, altså København og Frederiksberg, og det er vel egentlig også meget naturligt, idet Sygehusplan H:S 2000 indgår i de to kommuners overordnede sundhedsplaner.

Bestyrelsen er forpligtet til at behandle Sygehusplan H:S 2000 mindst én gang inden for hver kommunal valgperiode. Men her må jeg også sige, som jeg sagde under det tidligere spørgsmål, at bestyrelsen selvfølgelig til enhver tid kan tage planen eller dele af den op til behandling. Hvis man ønsker at foretage nogle væsentlige ændringer i en plan, der er vedtaget, skal lovens bestemmelser om høring af eksterne parter følges, inden man gennemfører ændringerne.

Bestyrelsen for HS er således ikke juridisk afskåret fra at træffe nye eller omgøre tidligere truffne beslutninger, når det drejer sig om tilrettelæggelsen af sygehusvæsenet i HS-området. Noget andet er, at det vil få nogle betydelige sundhedsfaglige, praktiske og økonomiske konsekvenser at ændre en beslutning, der har været en meget vigtig forudsætning for de ændringer, der er gennemført i HS i de sidste 2 år.

Erling Oxdam (V):

Jeg forstår, at der selvfølgelig kan ændres i en aftale ved en ny aftale, men her må vi forstå det således på ministerens svar, at det kræver konsensus, altså fuldstændig enighed mellem de tre interessenter.

Vil det ikke være tilstrækkeligt til at overbevise de medlemmer af Borgerrepræsentationen, der gerne vil have forhindret salget af Kommunehospitalet, så de overhovedet ikke fører det frem politisk, at man altså på forhånd kan sige, som ministeren ved vi har skrevet fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse til ministeren og til finansministeren, at Frederiksberg ønsker at fastholde den aftale, der er indgået? Vil det simpelt hen ikke på forhånd udelukke et politisk initiativ, at man ved, at det juridisk ikke kan lade sig gøre?

Tove Fergo (V):

Jeg vil fortsætte lidt vedrørende Frederiksbergs rolle, for så vidt jeg kan se, bliver Frederiksberg Kommune og Frederiksbergs borgere på en måde gidsler i det her, hvis ikke man tager hensyn til netop denne konsensusholdning, der skal være, altså til lovens bogstav.